

120.**Zákon ze dne 18. března 1921,**

kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Rodinám občanů, podléhajících branné povinnosti ve smyslu ustanovení branného zákona ze dne 19. března 1920, čís. 193 Sb. z. a n., kteří v československé branné moci mimo případ mobilisace:

1. konají presenční službu vojenskou nebo vykonávají v době přechodné činnou nebo další činnou službu vojenskou podle § 61 branného zákona,

2. jsou povoláni k vyjímečné činné službě vojenské podle § 27 branného zákona,

3. jsou povoláni k vojenskému výcviku podle § 20 a § 62, odst. 2., nebo ke cvičení ve zbrani podle § 22 zákona branného, pokud nenáleží k vojenskému stavu z povolání,

poskytuje se státní vyživovací příspěvek podle dalších ustanovení tohoto zákona.

§ 2.

Za členy rodiny ve smyslu § 1 pokládají se osoby, které mají podle ustanovení všeobecného občanského zákona proti povolání nárok na alimenty.

§ 3.

Nárok na vyživovací příspěvek přísluší manželce a manželským dětem osob uvedených v § 1, bod 1., tohoto zákona, byl-li sňatek uzavřen bez úředního povolení potřebného podle § 36 branného zákona, nebo vzdala-li se manželka se souhlasem manželovým nároku tohoto před uzavřením sňatku prohlášením řádně ověřeným.

§ 4.

Nárok na vyživovací příspěvek přísluší členům rodiny k vojenské službě povolání jen tehdy, byli-li v době, kdy povolání nastoupil službu vojenskou, nemajetní a k výdělku nezpůsobilí, a byla-li výživa jejich podstatně závislá na pracovním příjmu povolání a povoláním tím je ohrožena.

§ 5.

Ustanovení §§ 3 až 9 zákona ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., a § 40 zákona ze dne 20. února 1920, čís. 142 Sb. z. a n., platí obdobně i ve příčině tohoto příspěvku.

§ 6.

Zákon ze dne 21. července 1908, čís. 141 ř. z., o státním vyživovacím příspěvku příslušníkům osob, které byly povolány ke cvičení ve zbrani, pokud se týče k vojenskému výcviku, a ustanovení § 1, čís. 1., zákona ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím, pokud se jím nepřiznává nárok na vyživovací příspěvek příslušníkům osob, konajících zákonnou službu presenční, se zrušují.

§ 7.

Zákon má účinnost od 1. ledna 1921 a pozbude účinnosti dne 31. prosince 1921.

Provede jej ministr vnitra ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

121.**Zákon ze dne 17. března 1921,
upravující starší smlouvy o těžbě dříví.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(¹) Majitelé (vlastníci, uživatelé) lesů, kteří jsou zavázáni v hospodářském roce 1920/21 ponechat těžbu dříví, neb přenechat výtěžky jejich za úplatu smlouvenou před 1. lednem 1919, mohou ji pro tento hospodářský rok zvýšiti na peníz přiměřený průměru cen, jichž lze docíliti v tomto hospodářském roce za hrubou hmotu dřevní stejného druhu a jakosti v lesích obdobné polohy.

(²) Pokud v den vyhlášení tohoto zákona platí budou kalkulační ceny stanovené československou komisí dřevařskou, budiž přiměřenost posuzována podle těchto cen.

(³) Za hospodářský rok 1920/21 počítá se doba od 1. října 1920 až do 30. září 1921.

§ 2.

(¹) Posuzuje-li se přiměřenost úplaty, budiž přihlíženo i k vedlejším smluvním závazkům stran, jako jsou: vymíněné dodávky dřeva, povinnost zřídit, udržovati nebo přenechat různá zařízení a podobně, jakož i k cenám, za které k těžbě oprávněný dříví prodával.

(²) Provedl-li oprávněný k těžbě neb jejím výtěžkům zařízení usnadňující těžbu a dopravu dříví, jichž užitek ještě trvá, budiž při posuzování přiměřenosti úplaty připočtena hodnota tohoto